

Елба и съ едно бързо движение прѣзъ Марицернъ, Гёрлицъ и Лѣвенбергъ слѣдвалъ къмъ Швейдницъ, гдѣто на 14 май се съединилъ съ Голца. Лаудонъ още на 10 май отстѣпилъ въ херцогството Глацъ и въ сѣверна Бохемия, съ намѣрение да не излиза изъ планинитѣ до пристиганието на руската армия. Фридрихъ отъ своя страна испратилъ Голца съ корпуса му къмъ Глогау, да наблюдава руската армия. Последнята въ началото на юлий влѣзла въ Силезия, като прикривала движението си съ многобройна иррегулярна конница, тъй че Цитенъ, който замѣстилъ умрѣлия Голцъ, не можалъ положително да разбере посоката на движението ѝ. Но движението на Лаудона прѣзъ Варта и Зилбербергъ къмъ Франкенщайнъ (по мнѣнието на Фридриха — неискусно) проявило намѣрението на съюзницитѣ да се съединятъ въ горня Силезия и отъ тогава Фридрихъ постоянно се трудилъ да застава между двѣтѣ неприятелски армии. Трѣбва да се прѣдполага, че той сжщо, както въ 1760 година, би въспрѣпятствувалъ на съединението имъ, ако Бутурлинъ не бѣ дѣйствувалъ малко по рѣшително отъ Салтикова, за туй между друго, защото австрийцитѣ взели върху себѣ си грижата за храниенето на армията му, — и ако Фридрихъ не билъ твърдо рѣшенъ да избѣгва боя съ руската армия, която по сжщата тѣзи причина и можала безпрѣпятственно да прѣмине въ послѣдствие при Лейбусъ прѣзъ Одеръ. Ако Фридрихъ имаше макаръ 10—12.000 войски при Лейбусъ, то Бутурлинъ вѣроятно би се отказалъ отъ прѣминуването на рѣката и похода би можалъ да вземе другъ обратъ.

Движението на Лаудона къмъ Франкенщайнъ принудило Фридриха да присѣдини къмъ себѣ си отрядитѣ, които наблюдавали руската армия,

и да се расположи (на 27 юлий) при Нимпчъ. Лаудонъ трѣгналъ къмъ Мюнстербергъ, като лъжливо застрашавалъ кр. Нейссе, но въ сжщность ималъ намѣрение да отиде къмъ Опелнъ и тамъ да се съедини съ Бутурлина. Фридрихъ, като се боялъ за крѣпостъта Нейссе, рѣшилъ да отиде къмъ Карловичъ и въ случай, че Лаудонъ му прѣгради пътя, да влѣзе съ него въ бой. По таквъ начинъ и двѣтѣ армии втрвяли къмъ Мюнстербергъ, и макаръ Фридрихъ да се намиралъ по далечъ отъ него, обаче испрѣварилъ тамъ Лаудона. При това пруската армия прѣминала покрай самия дѣсенъ флангъ на австрийската, почти подъ истрѣлитѣ му. Успѣха на такова едно смѣло движение трѣбва да се припише на нравственото влияние на Фридриха върху Лаудона и на безрѣдието, което сжществувало тогава въ австрийската армия. Ако послѣдното обстоятелство би било извѣстно на Фридриха, то, като атакуваше австрийската армия, той би можалъ да даде на цѣлия походъ другъ обратъ.

Испрѣваренъ отъ Фридриха при Мюнстербергъ, Лаудонъ прѣдложилъ на Бутурлина да прѣмине прѣзъ Одеръ при Лейбусъ, а самъ, за да въведе Фридриха въ заблуждение, останалъ въ сжщото расположение, и само на 7 августъ бързо трѣгналъ къмъ Кунцендорфъ и Бегендорфъ. Фридрихъ веднага прѣминалъ при Кантъ и, като се научилъ за прѣминуването на руската армия на 31 юлий (11 августъ) и 1 (12) августъ прѣзъ Одеръ, трѣгналъ срѣщу Лаудона, за да го атакува. Но Лаудонъ заемалъ силна позиция въ иланинитѣ и не излизалъ отъ нея. На 6 (17) августъ Бутурлинъ дошълъ до Лигницъ, Лаудонъ трѣгналъ къмъ Яуеръ, а Фридрихъ къмъ Валшадтъ.

И тъй, като не можалъ да принуди Лаудона да влѣзе въ бой, отъ